

ביאור בדרך אפשר

ונפשיה של יציאה ממציאותו (ארוייסגין פון זיך לצא את 45 מעצמו), יש בזה למרות אהבה זו מוגדרת 'בכל בכיר' מעין וריגמתה 46 האהבה ד"בכל מאך' שהיא למעלה מהגבלה הפלים, 47 שעלי-ידה אהבה של 'בכל מואך', כל-גבול, מתעורר ונמשך 48 בבחינת בל-גבול של מעלה. 49
 וזה הטעם הפנימי לכך שהמצאה 50
 היא הבנה (לא רק לאתתפכ'א 51 שבספרית העומר, אלא יתרה 52 מה, שיש בה מעלה ויורו 53 לגביה ראתתפכ'א שבספרית 54 העומר, שהיא הבנה למתן 55 תורה שעניינו הוא גלי בבחינת 56 "אנכי גו'" אשר הוציאתי 57 מארץ מארים, יציאה מכל 58 עניין של מצר וגבול כו'. 59
 זו ולבדין בבחינת בא/or 60 מעלה הבטול והאתתפכ'א 61 שבסמ'ה (שהיא מעין האהבה 62 ד"בכל קאנך") לנבי 63 האתתפכ'א שבספרית העומר 64 (שהיא עניין "ואהבת גו'" בכל 65 לbeck"), כי לאורה יש להפתלא 66 איך אתתפכ'א שהיא כפיה והכוונה של 67 הרע המשמש להיווי קיים במצבות 68 נעלית יותר מ'אתתפכ'א' מצב שבו הרע 69 נעלם ואני יש להויסיף בא/or 70 בלאות ההלוק שפין 71 ההלשכה של אוור אלורי 72 מלמעלה שנעשית על-ידי 73 העובודה ד"בכל לבך" שהיא 74 המשכה מוגבלת להמשכה של אוור 75 המשכה אוקי שנעשית על-ידי 76 העובודה ד"בכל מאך" שהיא 77 המשכה של אוור בל-גבול (בנ'בר 78 לעיל סעיף ה). 79

והקדמה של עניין המזה במובנו הרוחני, מבואר לעיל בהרחבה, כך גם 1 העניין התוכן דמתן-תורה בـ אעל-ידי הקדמת בחינת 2 הפה, כי נוסף לכך שהמצאה היא הקדמה לשפרית העומר 3 שעלי-ידה באים למטען-תורה, כמובן לעיל, ואם כן ברור שהמצאה 4 היא הינה למטען תורה, הגה עוד 5
 זאת, שהבטול שבסמ'ה 1 תורה בـ אעל-ידי הקדמת בחינת המזה, כי נוסף 2 בשלעמו לא רק בגלל העובדה 3 לכך שהמצאה היא הקדמה לשפרית העומר 4 של ספרות העומר, הוא הבנה 5 של מטען-תורה, כמו שכתוב⁸¹ 6 שהבטול שבסמ'ה בשלעמו הוא הבנה למטען- 7 בנוסח הפלילה ונופשי בעפר לכל 8 תקופה פמח לבני בתורתך, 9 כמו שכתוב⁸² ונופשי בעפר לכל תקופה 10 פמח לבני להיוות "פמח לבני בתורתך", 11 שהוא עניין מטען 12 פמח לבני להיוות, שכדי להיות "פמח לבני בתורתך", שהוא עניין מטען מטען 13 בתורתך, ארך להיות תחילת 14 ההכמה והקדמה של "ונופשי 15 הכהנה והקדמה לפול תקופה", שהוא עניין הבטול 16 בעפר לכל תקופה", שהוא 17 עניין הבטול שבסמ'ה, הרי 18 שהמצאה היא גם הינה למטען תורה. 19 ומזה מובן, שעם היות 20 בחינת המזה לעניין האתתפכ'א שבספרית העומר 21 ואתתפכ'א כפיה והכוונה בלבד, 22 שבסמ'ה יש גם יתרון לגביה האתתפכ'א שבספרית העומר 23 האתתפכ'א ההיפה מרום טוב 24 ששהוא עניין "ואהבת גו'" בכל לבך", אין בזה 25 מטען והאתתפכ'א היא עניין נחות 26 יותר מהאתתפכ'א, מقل-מקום 27 בבטול ואתתפכ'א שבסמ'ה יש 28 מעד שני גם יתרון לגביה 29 האתתפכ'א שבספרית העומר, 30 כי עניין האתתפכ'א שבספרית ממציאותו (ארוייסגין פון זיך), יש בזה מעין 31 העומר שהוא עניין "ואהבת גו'" בכל לבך", שהוא 32 גו' בכל לבך", שהוא 33 אהבתה בא/or הרע מתהף 34 לאחבות ה, אין בזה בוטול 35 ממציאותו ויציאה מוחלת מהגדירות 36 והגבילות של המציגות האישית 37 (דיבין שהוא בבחינת 38 אהבתה ואין בו הגדירות לצד 39 הקושה איננו ארך לבטול 40 ממציאותו כו'), וזהו היתרון 41 בעניין הבטול והאתתפכ'א 42 שבסמ'ה, שהליך יOUTHו בטול שוגר 43 לאדם להיוות בבחינת 'אין', העדר 44 המציגות לממי, שוזהי תנועה על-ידי העובודה ד"בכל לבך" להמשכה (בכל מאך) (בנ'בר לעיל סעיף ה). וזהו בזה,